

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatick Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 17. december 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistor, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistor.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Der er ingen sager med frist i de kommende 3 uger.

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-876/19 P	PlasticsEurope mod ECHA (appel) Påstande: —Rettens dom i sag T-636/17 ophæves. —ECHA's administrerende direktors afgørelse ED/30/2017 af 6. juli 2017 annulleres. —Subsidiært hjemvises sagen til Retten, med henblik på at denne træffer afgørelse om annullationspåstanden. —ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	21.12.21
C-124/20	Bank Melli Iran 1. Finder artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2271/96 kun anvendelse, hvis der fra Amerikas Forenede Staters side direkte eller indirekte er udstedt administrative eller retslige anvisninger til den handlende EU-erhvervsdrivende, eller er det tilstrækkeligt for anvendelsen, at den EU-erhvervsdrivendes handlinger også uden sådanne anvisninger er rettet mod at følge sekundære sanktioner? 2. Såfremt Domstolen svarer bekræftende på det første spørgsmåls anden del: Er artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2271/96 til hinder for en forståelse af national ret, hvorefter det er muligt for den opsigende at foretage en hvilken som helst opsigelse af et løbende kontraktforhold med en kontrahent, der er opført på listen over Specially Designated Nationals (SDN), som føres af	Udenrigsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	21.12.21

	<p>USA's Office of Foreign Assets Control (OFAC) – og dermed også en opsigelse, som er motiveret af et ønske om at følge USA's sanktioner – uden at dette kræver en opsigelsesgrund, og derfor uden at den opsigende i en civil retssag skal redegøre for og bevise, at opsigelsen i hvert fald ikke er begrundet i et ønske om at følge USA's sanktioner?</p> <p>3. Såfremt Domstolen besvarer det andet spørgsmål bekræftende: Skal en ordinær opsigelse, som udgør en tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2271/96, altid anses for ugyldig, eller kan forordningens formål også opnås med andre sanktioner, f.eks. udstedelse af en bøde?</p> <p>4. Såfremt Domstolen svarer bekræftende på det tredje spørgsmåls første del: Gælder dette i betragtning af dels artikel 16 og artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, dels muligheden for at tildele dispensationer i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 2271/96 også i tilfælde, hvor den EU-erhvervsdrivende ved at opretholde forretningsforbindelsen med den kontrahent, som er opført på listen, risikerer betydelige økonomiske tab på markedet i USA (i den foreliggende sag 50% af koncernens omsætning)?</p>				
Forenede sager C-146/20 C-188/20 C-196/20 C-270/20	<p>Azurair m.fl.</p> <p>1. Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1), når det transporterende luftfartsselskab fremrykker en flyvning, der er booket som del af en pakkerejse og har planmæssig afgang kl. 10:20 (LT), til kl. 08:40 (LT) samme dag?</p> <p>2. Udgør meddelelsen ti dage før rejsens begyndelse om fremrykning af en flyvning fra kl. 10:20 (LT) til kl. 08:40 (LT) samme dag et tilbud om omlægning af rejsen som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1)?</p> <p>M.fl. spørgsmål</p>	Transportministeriet Forbrugerombudsmanden Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	21.12.21
C-263/20	<p>Airhelp</p> <p>[1] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til lufthavnspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (herefter »forordning nr. 261/2004«) fortolkes således, at en passager har ret til kompensation, hvis afgangstidspunktet fremrykkes fra det oprindelig planlagte tidspunkt, kl. 14:40, til kl. 8:25 samme dag?</p> <p>[2] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), nr. 1)-3), i forordning nr. 261/2004 fortolkes således, at undersøgelsen af, om passageren får meddelelse om aflysningen, udelukkende skal ske ud fra denne bestemmelse, og bestemmelsen er til hinder for at anvende nationale regler om modtagelse af meddelelser, der er udstedt til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«), og som</p>	Transportministeriet Forbrugerombudsmanden	O-sag	Dom	21.12.21

	<p>indeholder en retlig fiktion om modtagelse? [3] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), nr. 1)-3), og artikel 11 i forordning nr. 261/2004 fortolkes således, at såfremt passageren har reserveret flyvningen via en reservationsplatform og i denne forbindelse har angivet sit telefonnummer og e-mailadresse, men reservationsplatformen har sendt telefonnummeret og en automatisk genereret e-mailadresse videre til luftfartsselskabet, skal tilsendelse af oplysningen om fremrykning af flyvningen til den automatisk genererede e-mailadresse i så fald anses for meddelelse eller modtagelse af meddelelse om fremrykningen, også når reservationsplatformen ikke sender luftfartsselskabets oplysninger videre til passageren eller gør det med forsinkelse?</p>				
C-394/20	<p>Finanzamt V Skal artikel 63, stk. 1, og artikel 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat om opkrævning af arveafgift, som med hensyn til beregningen af afgiften fastsætter, at fribeløbet i forhold til afgiftsberegningsgrundlaget i tilfælde af erhvervelse af fast ejendom beliggende i indlandet er lavere, hvis arvelader på dødstidspunktet og arvingen på samme tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, end det fribeløb, der ville finde anvendelse, hvis mindst en af dem på dette tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den førstnævnte medlemsstat? Skal artikel 63, stk. 1, og artikel 65 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat om opkrævning af arveafgift, som med hensyn til beregningen af afgiften fastsætter, at forpligtelser vedrørende tvangsarv i tilfælde af fast ejendom beliggende i indlandet ikke kan fradrages, hvis arvelader på dødstidspunktet og arvingen på samme tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, mens disse forpligtelser kan fradrages fuldt ud fra værdien af erhvervelsen ved arv, hvis enten arvelader eller arvingen på tidspunktet for arveladers død havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den førstnævnte medlemsstat?</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	21.12.21
C-395/20	<p>Corendon Airlines 1. Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff.) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, når det transporterende luftfartsselskab flytter en flyvning, der er booket som del af en pakkerejse og har planmæssig afgang kl. 13:20 (LT), til kl. 16:10 (LT) samme dag? 2. Udgør meddelelsen ni dage før rejsens begyndelse om flytning af en flyvning fra kl. 13:20 (LT) til kl. 16:10 (LT) samme dag et tilbud om omlægning af rejsen som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c), nr. ii) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff.) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, og i bekræftende fald, skal dette tilbud opfylde betingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff.) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer</p>	Transportministeriet Forbrugerombudsmanden	O-sag	Dom	21.12.21

	ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91?				
C-497/20	<p>Randstad Italia</p> <p>1) Er artikel 4, stk. 3 TEU, artikel 19, stk. 1, TEU, artikel 2, stk. 1 og 2, TEUF og artikel 267 TEUF, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en fortolkningspraksis som den, der er anlagt vedrørende artikel 111, stk. 8, i Costituzione (forfatningen), artikel 360, stk. 1, nr. 1, og artikel 362, stk. 1, i codice di procedura civile (retsplejeloven) og artikel 110 i codice del processo amministrativo (lov om forvaltningsproceduren) – med hensyn til den del, hvorved disse bestemmelser giver tilladelse til iværksættelse af kassationsanke til prøvelse af domme afsagt af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) for så vidt angår »kompetencespørgsmål« – når henses til, at det fremgår af denne fortolkningspraksis og nærmere bestemt af dom nr. 6/2018 fra Corte costituzionale (forfatningsdomstol) og den efterfølgende nationale retspraksis, at retsmidlet kassationsanke på grundlag af en indsigelse om »manglende domstolskompetence« – som en fravigelse fra den tidligere praksis – ikke kan benyttes for at anfægte domme fra Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), der er afsagt med henvisning til en national fortolkningspraksis, som er i strid med Domstolens domme, på områder, der er omfattet af EU-retten (i den foreliggende situation på området for tildeling af offentlige kontrakter), hvor medlemsstaterne har givet afkald på at udøve deres selvstændige beføjelser i en retning, som er C-793/19 uforenelig med EU-retten, idet den nævnte fortolkningspraksis medfører en konsolidering af tilsidesættelser af EU-retten, som ville kunne afhjælpes ved brug af ovennævnte retsmiddel, og dels underminerer en ensartet anvendelse af EU-retten, dels en effektiv domstolsbeskyttelse af subjektive retlige situationer, der er reguleret af EU-retten, idet den omhandlede praksis er i strid med kravet om, at EU-retten gennemføres fuldstændigt og hurtigt af alle retter på en måde, som er bindende og i overensstemmelse med dens korrekte og af Domstolen fastlagte fortolkning, henset til grænserne for medlemsstaternes »procesautonomi« ved udformning af processuelle retsmidler?</p> <p>2) Er artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 19, stk. 1, TEU og artikel 267 TEUF, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en fortolkning og anvendelse af artikel 111, stk. 8, i forfatningen, artikel 360, stk. 1, nr. 1, og artikel 362, stk. 1, i retsplejeloven og artikel 110 i lov om forvaltningsproceduren, sådan som ovennævnte fortolkning og anvendelse fremgår af national retspraksis, hvorefter kassationsanke til Corte suprema di cassazione (kassationsdomstol) i plenum for så vidt angår »kompetencespørgsmål«, nærmere bestemt på grund af såkaldt »manglende domstolskompetence«, ikke kan iværksættes til prøvelse af domme afsagt af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) – som i forbindelse med afgørelse af spørgsmål vedrørende anvendelse af EU-retten ubegrundet har undladt at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse, uden at de af Domstolen (fra og med dom af 6.10.1982, Cilfit, 283/81) fastsatte betingelser, som er udtømmende opregnet og skal fortolkes strengt, hvorunder den nationale ret undtages fra den omhandlede pligt, er opfyldt – i strid med princippet om, at nationale bestemmelser eller national praksis, også af lovgivningsmæssig eller forfatningsmæssig karakter, er uforenelige med EU-retten, såfremt disse bestemmelser eller denne praksis i sig selv midlertidigt fratager en national ret (hvad enten den skal træffe afgørelse i sidste instans eller ej) beføjelsen til at forelægge præjudicielle spørgsmål, således at Domstolen fratages sin</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	21.12.21

	<p>enekompetence til at sikre en korrekt og bindende fortolkning af EU-retten, hvorved en eventuelt modstridende fortolkning, der er anlagt af den nationale ret, mellem den national lovgivning og EU-retten bliver uigenkaldelig (og dens konsolidering fremmes), og en ensartet anvendelse af EU-retten og en effektiv domstolsbeskyttelse af subjektive retlige situationer, der er afledt af EU-retten, undermineres?</p> <p>3) Finder de principper, som Domstolen fastslog i dom af 5. september 2019, Lombardi, C-333/18, af 5. april 2016, PFE, C-689/13, og af 4. juli 2013, Fastweb, C-100/12, i relation til artikel 1, stk. 1 og 3, og artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/665/EØF, som ændret ved direktiv 2007/66/EF, anvendelse i den i hovedsagen omhandlede situation, hvor Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) – idet en tilbudsgiver havde bestridt sin udelukkelse fra en udbudsprocedure og tildelingen af kontrakten til en anden virksomhed – kun realitetsbehandlede anbringendet, hvormed den udelukkede tilbudsgiver havde anfægtet, at dets tekniske bud var blevet tildelt færre point end »tærsklen«, og – da Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) først behandlede kontraappellen anlagt af den ordregivende myndighed og den tilbudsgiver, hvis bud var blevet antaget – tog kontraappellen til følge samt afviste (og undlod at realitetsbehandle) de øvrige anbringender fremført til støtte for hovedappellen, hvormed tilbudsgiveren havde anfægtet udfaldet af udbudsproceduren af andre grunde (uklarhed i udbudsmaterialet omkring kriterierne for vurdering af buddene, manglende begrundelse for de tildelte point, retsstridig udnævnelse og sammensætning af udbudskomiteén), med henvisning til en national retspraksis, hvorefter en virksomhed, der er blevet udelukket fra en udbudsprocedure, savner retlig interesse i at fremsætte påstande vedrørende tildelingen af kontrakten til konkurrenten, herunder en påstand om annullation af udbudsproceduren, og er det da foreneligt med EU-retten, at virksomheden som følge heraf fratages retten til at opnå domstolsprøvelse – på et hvilket som helst grundlag – med henblik på at anfægte udfaldet af udbudsproceduren i en situation, hvor virksomhedens udelukkelse ikke er blevet endeligt fastlagt, og hvor alle tilbudsgivere kan påberåbe sig en ligeværdig retlig interesse i, at bud fra de øvrige tilbudsgivere udelukkes, hvilket kan føre til, at det er umuligt for den ordregivende myndighed at udvælge et foreneligt bud, og at en ny udbudsprocedure, hvori alle konkurrenter kan deltage, indledes?</p>				
C-586/20 P	<p>P. Krücken Organic GmbH mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. september 2020 i sag T-565/18 ophæves.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale 216 749,02 EUR med tillæg af morarenter, regnet fra forkyndelsen af stævningen, der er 8 % højere end Den Europæiske Centralbanks (ECB) årlige basisrentesats.</p> <p>— Kommission tilpligtes at stille appellanten de dokumenter, som blev udarbejdet i forbindelse med ECOCERT's kontrol med, at den virksomhed, som har produceret det omhandlede produkt, driver økologisk landbrug, til rådighed ved en aktindsigt, navnlig kontrolrapporten og de hertil hørende evalueringsskrivelser fra 2016, 2017 og 2018, som er knyttet til ECOCERT's konklusioner, bedømmelser og afgørelser, der udgjorde grundlaget for kontrolattesten for det omhandlede produkt og ECOCERT's efterfølgende ophævelse af denne kontrolattest.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at pålægge de kontrolorganer for økologisk landbrug, som den i tredjelände overdrager opgaven med at varetage opgaver i EU-kontrolsystemet for kontrol med økologisk landbrug, at forkynde Kommissionens afgørelse</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	21.12.21

	<p>vedrørende ophævelse, tilbagekaldelse eller ugyldighedserklæring af den udstedte kontrolattest for den berørte importør, og at modtage indsigelse fra den pågældende importør og træffe afgørelse herom. Kommissionen tilpligtes endvidere at opfordre de kontrolorganer for økologisk landbrug i tredjelande, som den overdrager opgaver, at stille de dokumenter fra proceduren for kontrol med økologisk landbrug, der ligger til grund for sådanne afgørelser, til disposition for importørerne, navnlig kontrolrapporten og evalueringsskrivelser, idet dele, der er underlagt databeskyttelse af tredjemænd, skal sløres, hvorved der subsidiært nedlægges påstand om, at denne pligt for Kommissionen begrænses til en pligt over for appellanten.</p>				
<p>Forenede sager C-357/19 C-379/19 C-547/19 C-811/19 C-840/19</p>	<p>Euro Box Promotion m.fl., DNA- Serviciul Teritorial Oradea, Asociația "Forumul Judecătorilor din România", FQ m.fl. og NC</p> <p>1. Skal artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 325, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser, vedtaget på grundlag af artikel 83, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, Curtea Constituțională a României (forfatningsdomstol, Rumænien), træffer afgørelse om, at sager om korruption, der blev afgjort i en bestemt tidsperiode, og som nu befinder sig på stadiet for appel, skal hjemvises til fornyet behandling som følge af, at der ved den øverste retsinstans ikke blev oprettet specialiserede dommerkollegier til behandling af sager på dette område, selv om det anerkendes, at de dommere, som sad i dommerkollegierne, var specialiserede?</p> <p>2. Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 47, [stk. 2], i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, erklærer sammensætningen af dommerkollegiet fra en afdeling ved den øverste retsinstans (et dommerkollegium bestående af siddende dommere, der på tidspunktet for deres udpegelse til den øverste retsinstans bl.a. opfyldte kravet om specialisering) for ulovlig?</p> <p>3. Skal princippet om EU-rettens forrang fortolkes således, at den giver en national domstol mulighed for at undlade at anvende en afgørelse, der er truffet af forfatningsdomstolen i en forfatningsretlig tvist, og som er bindende i henhold til national ret?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Nævnenes Hus</p>	O-sag	Dom	21.12.21